

Prasība pret Eiropas Savienības Padomi, ko Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste iesniedza 2005. gada 17. februārī

(lieta C-77/05)

(2005/C 82/50)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 17. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Savienības Padomi, ko cēla Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kuru pārstāv *Elizabeth O'Neill*, pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karalistes prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atcelt Padomes 2004.gada 26. oktobra Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām⁽¹⁾;
- 2) saskaņā ar EKL 233. pantu noteikt, ka pēc Robežu aģentūras regulas atcelšanas, un periodā pirms jaunu tiesību aktu pieņemšanas šajā jomā, Robežu aģentūras regulas noteikumi paliek spēkā, izņemot tiktāl, ciktāl tie izslēdz Apvienoto Karalisti no piedalīšanās Robežu aģentūras regulas piemērošanā;
- 3) piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apvienotajai Karalistei tika liegtas tiesības piedalīties Padomes 2004.gada 26. oktobra Regulas (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (turpmāk tekstā – “Robežu aģentūras regula”), pieņemšanā, kaut gan tā bija paziņojusi par savu vēlmi to darīt saskaņā ar Protokola, ar kuru Šengenas *acquis* tiek integrēts Eiropas Savienības sistēmā (turpmāk tekstā – “Šengenas protokols”), 5. panta 1. punktu un Protokola par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju 3. panta 1. punktu. Prasība atcelt Robežas aģentūras regulu tiek pamatota ar to, ka Apvienotās Karalistes izslēgšana no tās pieņemšanas ir būtisks procesuālo noteikumu pārkāpums un/vai Līguma pārkāpums EKL 230. panta 2. punkta nozīmē.

Apvienotās Karalistes galvenais apgalvojums ir tāds, ka, izslēdzot to no Robežu aģentūras regulas pieņemšanas, Padome kļūdaini interpretēja Šengenas protokola 5. panta un 4. panta attiecības. Konkrētāk tiek apgalvots, ka:

- a) Padomes interpretācija, saskaņā ar kuru Šengenas protokola 5. panta piešķirtās tiesības piedalīties attiecas tikai uz pasākumiem, kas pamatojas uz Šengenas *acquis* noteikumiem, kuros Apvienotā Karaliste piedalās atbilstoši Padomes

lēmumam, kas pieņemts pamatojoties uz 4. pantu, ir pret-runā šo pantu struktūrai un redakcijai, 5. panta darbības būtībai un Deklarācijai par 5. pantu, kas tika pievienota Amsterdamas Līguma Nobeiguma Aktam;

- b) Padomes Šengenas protokola interpretācijai nav nozīmes, lai Protokola par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju 7. panta “neskaršanas” noteikums [“without prejudice” rule] sasniegtu lietderīgu rezultātu. Šāda interpretācija arī nav nepieciešama, lai saglabātu Šengenas *acquis* integritāti. Kā līdzeklis *acquis* aizsargāšanai, tās negatīvais iespaids uz Apvienoto Karalisti būtu pārlietu nesamērīgs;

- c) ņemot vērā plašu un nenoteiktu pasākumu koncepciju, kas pamatojas uz Šengenas *acquis*, kuru Padome izmanto savā darbā, Šengenas protokola 5. panta mehānisms, kā to ir interpretējusi Padome, varētu darboties tādā veidā, ka tiktu pārkāpti tiesiskās palāvības princips un principi, kas nosaka paplašināto sadarbību.

No otras puses, Apvienotā Karaliste apgalvo, ja Padomes veiktā Šengenas Protokola 4. un 5. panta attiecību interpretācija būtu pareiza, tas neizbēgami radītu šauru izpratni pasākuma jēdzienam, kas balstās uz Šengenas *acquis* 5. panta nozīmē, kā pasākums, kas ir nesaraujami saistīts ar *acquis*; un Robežu aģentūras regula nav šāds pasākums.

⁽¹⁾ OV L 349, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2005. gada 14. janvāra *Amtsgericht Freiburg* (Freiburgas Administratīvās tiesas) lēmumu lietā par naudas sodu *Bernd Voigt* pret *Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten* paziņojumu par naudas soda uzlikšanu

(lieta C-83/05)

(2005/C 82/51)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Amtsgericht Freiburg* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 14. janvāra lēmumu lietā par naudas sodu *Bernd Voigt* pret *Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten* paziņojumu par naudas soda uzlikšanu un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 18. februārī.